

ת"פ 14203/03 - מדינת ישראל נגד פארס אבו סנינה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 14203-03 מדינת ישראל נ' אבו סנינה

בפני כב' השופט שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פארס אבו סנינה

הנאשם

גמר דין

כמפורט בכתב האישום בו הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בלילה שבין 29.2.12-1.3.12, גנב הנאשם יחד עם שני שותפים (ראפת שווה ומוחמד חלף - להלן: "שותפים") רכב מסוג פיאט דוקאטו (מ.ר. 19-556-83) מרחוב מבוא ברוש 15 ביהוד כשהנאשם נהג ברכב. סמוך לאחר מכן, החנו הנאשם ושותפיו את הרכב בבית חנינה, ונסעו יחדיו לكريית אונו.

בהתאם לשם, השתמשו הנאשם ושותפיו ללא רשות בג'יפ מסווג לנדרובר (מ.ר. 08-481-71) כשהנאשם נהג בג'יפ ושותפיו מלוים אותו, אך בעבר כברת דרך קצרה של מאות מטרים, התגללה נקר בגלגל הג'יפ, והשלשה נאלצו לנטרו ברחוב מרזוק עזר בكريית אונו.

במקום בו נטרו את הג'יפ, גנבו הנאשם ושותפיו רכב מסוג פג'ו בוקסר מ.ר. 16-018-36, הניעו אותו באמצעות מפתחות שמצאו בתחום הרכבת, ונסעו מהמקום כשהנאשם נהג ברכב וידיו עטויות בכפות.

קודם לכך, פרצו הנאשם ושותפיו לרכב מסווג מיצובי שי מאגנים (מ.ר. 17-871-99) שchnerה ברחוב גורדון 9 בكريית אונו. הנאשם ואחד משותפיו פרצו לרכב, הרסו את מערכת ההתקעה, ומשלא הצלicho להניע את הרכב, גנבו מתוכו כלי עבודה רבים, אותם הניחו ברכבו של השותף השני.

בשל כל אלו, הורשע הנאשם בשתי עבירות של גנבה רכב, עבירה של גנבה מרכיב שימוש ברכב ללא רשות, וזאת על פי סעיפים 413ב(א), 413ד(א) ו-413ג סיפה לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

טענות הצדדים

המאשימה סבורה, כי מדובר בעבירות רכוש חמורות שסקנתן מרובה ופוטנציאלי הפגיעה הנובע מהן רב.

לאוראה של הפסיקה הנהוגת, הערך המוגן העוסק בהגנה על שלמות גופם, ונסיבות העבירה כפי שתוארו לעיל, סבורת המאשימה כי מתחם הענישה הראי בגין גניבת הרכב עומד על **18-30 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירת שימוש**

עמוד 1

ברכב ללא רשות והפריצה לרכב - עבادات שירות ועד ל- 6 חודשים מאסר בפועל.

לנוכח נסיבותו של הנאשם ומעורבותו הדומיננטית ביצוע העבירה, סבור ב"כ המשימה כי העונש המתאים צריך שיעמוד על **33 חודשים מאסר בפועל**.

מנגד, סבור **ב"כ הנאשם**, כי מדובר באירוע נקודתי שנמשך כדי מספר שעות תוך כדי ערבי אחד, וענין זה צריך שיזקף לזכותו של הנאשם ויביא להתחשבות בעונשו.

כמו כן, הפנה ב"כ הנאשם למסקירת המבחן העוסק בילדותו המורכבת בה הוא סבל ממחסכים שונים, ואף לווקח אחריות מלאה על מעשיו.

לאור כל אלו, ולאור העובדה כי מאז ביצוען של העבירות המתוארכות בכתב האישום המתוקן חלפו שנתיים, צריך שהעונש המתאים יעמוד על מאסר בפועל לשירותה בעבודות שירות.

הצדדים הגיעו לעינוי פסיקה, כל צד על פי שיטתו ובהתאם לティיעוני.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולך

מעשיו של הנאשם חמורים הם.

ازרח המסיט את יום עבודתו, רשאי לצפות בצאתו לעבודתו ביום המחרת, כי מכונתו או אופנוו ימתינו לו במקום בו החנה אותם.

מכונתו של אדם, היא כלי רב ערך הן מבחינת המהוות והן מבחינת הכלכל. אדם סביר נדרש להשקיע ממון רב ברכישת כלי הרכב, ובדרך כלל, השימוש ברכב שנרכש הינו יומי, תדייר, חשוב ונצרך. חלק לא מבוטל מבעל כל הרכב, מאחסן בו ציוד אישי, מסמכים אישיים וחפצים שונים עד כי מכונית של אדם יכולה להחשב כביתה, בזעיר אנפיין.

אדם שכלי רכבו נפרץ ונזוק, מוצא עצמו באחת מחסרים ממון, מחוסר תחבורה, מתוסכל ומוטרד עד מאד.

ה הנאשם פגע אונשות בערך זה, ולמעשה, פגע ישירות בKENINS, בהרגשת בטחונם ובסדר יומם של בעלי כל הרכב, והכל למען תאונות בצע.

נסיבות ביצוע העבירה עומדות אף הן לחובתו של הנאשם. הפריצה לרכב ועקירת הרדיו דיסק מצביעה על "מומחיותו" של הנאשם בכגן דא ועל בקיותו הרבה ב"תחום" זה.

גניבה של שתי מכוניות, התפרצויות למונית שלישית ושימוש ברכב ללא רשותם של הבעלים, יש בהם כדי לפגוע שוב ושוב בערכיהם מוגנים אלו.

מדובר באירוע ארבע-שלבי הכלול נסיעות ארוכות טווח במהלך מהלכו. אירוע רב שלבי, כנידון שלפנינו, ניתן להפסיקו לאחר כל אחד מן השלבים ולסייעו תוך מיזעור נזקים ופגיעה מינימלית. אלא שה הנאשם בחר שלא להשתמש ב"תחנות

"יציאה" זו והסלים את האירוע בתנהגותו.

לאחר שבחןתי את כל אלו, אני סבור כי לאור הפגיעה בערך המוגן, נסיבות העבירה והפסיקה הנהוגת, ראוי כי מתחם העונש ההולם יעמוד על **24-9 חודשים מאסר בפועל**.

עד כאן, ה"מעשה", ומכאן ואילך - ה"עשה".

העונש המתאים

הנאשם שלפניו ליד 1993, בן 21 שנים כוום.

בעברו הרשעה אחת משנת 2011 בגין החזקת סכין.

פסקיר שירות המבחן פורש תמורה מפורטת ועוגמה אודותILDותו של הנאשם, עם זאת, מצין קצין המבחן כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע קוי אישיותו הילדיים וקשייו לשולט בדחיפוי, וכן הוא מצוי בשלבי של גיבוש התנהגותו ואישיותו וטור כדי כך הוא מקבל אחריות מלאה על מעשיו נשואו התקיק דן. בשל כל אלו, ממליץ קצין המבחן על עונש של מאסר בעבודות שירות בשל העובדה כי בית האסורים עלול להביא להחמרה ולתופעות שליליות שירעו את מצבו.

הנאשם הוא מבצע הדומיננטי של העבירות המוחסנות לו, אולם גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות המוחסנות לו, נסיבות המקלה, מועד ביצוע העבירה והשלב בו הוא מצוי בחיו, "מושכים" את עונשו המתאים לעבר קצחו התחתון של מתחם העונשה, אך לא בתרחיתתו.

הבאתי אף בחשבון את העובדה כי הנאשם שהוא במעצר בית מלא במשך כשמונה חודשים (29.3.12-11.11.12), ומאז הוא מצוי בתנאי שחרור מגבלים.

לא נעלמה מנגד עיני העובדה, כי מדובר בגיר צער שביצע את המיחס לו בעת היותו בן 18 שנים ומספר חודשים.

עוד יש לציין כי שותפיו של הנאשם נדונו לעונשים של **39 חודשים מאסר ו-22 חודשים מאסר**, אך יש לציין את גilm (שניהם בני לערך מ- 30 בעת ביצוע העבירות המוחסנות להם) וכן, ובicular, את עברם הפלילי המכבד (**האחד**, בעבר חמש הרשעות בעבירות אלימות ורכוש בגין הוא ריצה במצטבר 32 חודשים, תוך שהוא מבצע את העבירות דן בהיותו ממתיין לגזר דין בערעור על עונשו, ואילו **השני**, בעבר שלוש הרשעות בגין עבירות אלימות, ורכוש ונשך בגין הוא ריצה עונש של תשע שנים מאסר).

אחדות העונשה, היא אכן גורם חשוב ומשמעותי, אולם אחדות עונשה צריכה שתאה קיימת בין נאים שונים בתנאייהם ובעניהם. השוני בין שותפיו של הנאשם לבינו בולטים ומשתרעים בתחוםים שונים כגון גיל ו עבר פלילי, ועל כן עונשו יהיה שונה באופן משמעותי מעונשם של האחרים.

לאחר שהקלתי את כל אלו, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

. 1. **אחד עשר (11) חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו (12.3.12-28.3.12).**

הנאשם יתיעצב לריצוי מאסרו ביום 1.5.14 בבית המעצר שבמגרש הרוסים בירושלים.

2. **שישה חודשים מאסר אשר לא יירצחו אלא אם יעבור הנאשם בהן הורשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.**
3. **קנס בסך 2,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 14.10.14.**
4. **ארבעה (4) חודשים פסילת רישון נהייה שיימנו מיום שחרורו ממאסרו.**
5. **שלושה חודשים פסילת רישון נהייה, אשר לא יירצחו אלא אם יעבור הנאשם בהן הורשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.**
- זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים מהיום.
ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ד, 24 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.